

Mélyen tisztelt Tanár Úr!

Arakkézis utolsó napjait
 utazással töltöttem, - testvéreimnél
 jártam, de ott is folytattam a dolgo-
 mat, onnan küldtem sajtó alá
 az utolsó fejezet fordítását. Ennek
 következtében mirapi szöveg utasításait
 már csak Brestre visszafelé vettem át,
 olyankor, mikor az V. fejezet már
 majdnem egészen ki volt szedve.

Mint hogy Tanár Úr írásai hallgatták
a fejzet költéséről (és, ha jól
emlékszem, júliusban. Kértem még
az erre vonatkozó jegyét), azt voltam,
hogy Tanár Úr eljött a költésről
levél. Most az ívet úgy küldöm,
a mint eredetileg elkészítkezés
hivárami tétel, akkor a 2. korrek-
túrát az újabb utasításokhoz adaptál-
hatom.

Megkaptam az 1. és 2. ú.
2. korrekcióját. Tanár Úr nek
vagy más Pöchl- nek küldem-e be?

A gúnya-gúnyját írára vonatkozó
megjegyzés nincs pikareszk. kijár.
A nem egy megindult sodalomtörténet
első néma kifejezése egyik értelmez-
semet, hol ugyanakkor "gúnya" volt
kedve, kérdezték: hát ez mióta
vadászab?

De ne legyenek a jegyzetek
fordításában. Kértem Tanár Úr
itt fogadhat, továbbá kikérdezésére
kértem jelentkezni, hogy a névge-
és a jegyzetekre vonatkozó egyik -
másik kötetemet elvethessem.

A Miltósságyos Anzony kezét hódolattal
csókolom, Tancs Urat

tanítványi nagyraesésével köszöntöm

Budapest, 1912. szeptember 1. én

Heller.